

Подъ бурѣ отъ честь-тѣ коравѣ
 Увѣхнѣ ми цвѣтижлы мой вѣнецъ ;
 Живѣж и въ грыжи самъ буравѣ
 И чякамъ — ще ли дойде мой конецъ.

Така отъ късный студъ заваренъ
 На самъ на дръво голъ попаренъ,
 И закъсиѣлы листъ шумти, трепти,
 Когато буря начне да пици.

26.

Увѣряваніе.

Отъ ясно небе какъ зорница
 Тымень лѣснѣ и мя огрѣ ;
 И азъ, любезна хубавице,
 Тебѣ пѣсьнѣ отъ любовь испѣхъ.

У нежъ ти вси тайны
 На моето младо сръдце,
 И какъ мя омаяхъ крайно
 Твои-ты: хубость и лице.

Казахъ ти още, че тя любѣ,
 Почитамъ, обожаюмъ както робъ,
 И тѣжъ любовь не щѣ загубѣ
 До гдѣ-то мя заровять въ гробъ.

Така пакъ и сега ти пѣжъ:
 Освѣнь тебѣ нѣмамъ другый рай;
 Желаж па ся и надѣж
 Животъ да минѣ съ тебѣ до край.